

॥ अथ श्री उदयविजयकृतोत्तराध्ययनषट्त्रिंशत्स्वाध्यायाः प्रारभ्यन्ते ॥

प्रथम विनयाध्ययन सज्ज्ञाय. १

श्री नेमीसरजिनतणुं जी ॥ ए देशी ॥

पवयण देवी चित्तधरी जी, विनय वखाणीश सार ॥ जंबूने पूछे कह्यो जी, श्रीसोहम गणधार ॥ १ ॥ भविक जन विनय वहो सुखकार ॥ ए आंकणी ॥ पहेले अध्ययने कह्यो जी, उत्तराध्ययन मझार ॥ सघळा गुणमां मूळगो जी, जे जिनशासन सार ॥ भवि० ॥ २ ॥ नाणे विनयथी पामीए जी, नाणे दर्शन शुद्ध ॥ चारित्र दर्शनथी हुवे जी, चारित्रथी पुण सिद्ध ॥ भवि० ॥ ३ ॥ गुरुनी आज्ञा सदा धरे जी, जाणे गुरुनो भाव ॥ विनयवंत गुणरागीयो जी, ते मुनि सरळ स्वभाव ॥ भवि० ॥ ४ ॥ कणनुं कुंडुं परहरी जी, विष्टा शुं मन राग ॥ गुरु द्रोही ते जाणवा जी, खअर उपम लाग ॥ ॥ भवि० ॥ ५ ॥ कोह्या काननी कूतरी जी, ठाम न पामे रे जेम ॥ शीलहीन अकह्यागरा जी, आदर न लहे तेम ॥ ॥ भवि० ॥ ६ ॥ चंदतणी पेरे उजली जी, कीर्ति तेह लहंत ॥ विषय कषाय जीती करी जी, जे नर विनय वहंत ॥ भवि० ॥ ॥ ७ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी जी, श्रीविजयसिंह सुरींद्र ॥ शिष्य उदय वाचक भणे जी, विनय सकल सुखकंद ॥ भवि० ॥ ॥ ८ ॥ इति ॥

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ १ ॥

अथ द्वितीय परीषह अध्ययन सज्ज्ञाय. २.

शांतिसुधारस कुंडमां ॥ ए देशी ॥

सोहम स्वामी जंबू प्रत्ये, उपदेशे धर्म विचार रे ॥ उत्तराध्ययन बीजे कह्यो, परिषह तणो अधिकार रे ॥ १ ॥ इंद्रिय
जय तुमे आदरो ॥ ए आंकणी ॥ जेम लहो सुख संसार रे ॥ अनुक्रमे नाण किरिया थकी, शाश्वतां सुख लहो सार रे ॥
इंद्रिय० ॥ २ ॥ खुहा तृषा शीत ने तावडो, डंस अचेल तेम होय रे ॥ अरति रति नारी चर्या वळी, निसीहि शय्या पुण
जोय रे ॥ इंद्रिय० ॥ ३ ॥ तेम आक्रोश वध याचना, रोग अलाभ तृणफास रे ॥ मल सत्कार मतिमूढता, होय समकित
सुखवास रे ॥ इंद्रिय० ॥ ४ ॥ एह बावीश परिषह कल्या, प्रथम तिहां ऋषभ जिणंद रे ॥ सांसही वरस ना पामीयुं, केवळ
नाण सुख कंद रे ॥ इंद्रिय० ॥ ५ ॥ ठंढण मुनिवरे सांसह्यो, परिषह नाम अलाभ रे ॥ तेहथी तेहने उपज्यो, केवळ संपदा
लाभ रे ॥ इंद्रिय० ॥ ६ ॥ बहुविध परिषह सांसह्या, शासन नायक वीर रे ॥ तेहथी नाण अविचळ लह्युं, मेरुगिरि साहस
धीररे ॥ इंद्रिय० ॥ ७ ॥ श्री विजयदेव गुरु पाटवी, श्री विजयसिंह सूर्यंद रे ॥ शिष्य वाचक उदयविजयनी, वाणी अव-
धारी नरवृंदरे ॥ इंद्रिय० ॥ ८ ॥ इति ॥

अथ तृतीय चतुरंगी अध्ययन सज्ज्ञाय. ३.

वीरमाता प्रीति कारिणी ॥ ए देशी ॥

प्रथम मानव भव दोहिलो, सुणावे चित्त आणो ॥ पालव सदहणा खरी, धर्म अंग एह जाणो ॥ १ ॥ चार शुभ अंग

सज्ज्ञाय.

॥ १ ॥

भवि धारीये ॥ ए आंकणी ॥ कहे सोहम स्वामी ॥ त्रीजे अध्ययन निसुण्यो, जंबू शिर नामी ॥ चार० ॥ २ ॥ मणुअ
भव दुलहता कारिणी, दश होइ दिहुंत ॥ सांभळवो वळी दोहील्लो, जिनराय सिद्धंत ॥ चार० ॥ ३ ॥ जइ वि ते सांभळवुं
मळे, तोहि रुचि किहां साची ॥ कवहुं किरिया तणी रुचि हुइ, बल शक्ति तेहि कांची ॥ चार० ॥ ४ ॥ भाग्य योगे लहे
चार ए, कोइ भविजन प्राणी ॥ धर्मनुं आळस मत करो, तुमे तेण हित जाणी ॥ चार० ॥ ५ ॥ श्रीविजयदेव गुरु पाटवी,
विजयसिंह मुनिराय ॥ शिष्य तस उपदिशे एणी परे, उदयविजय उवझाय ॥ चार० ॥ ६ ॥ इति ॥

अथ चतुर्थ संस्कृताध्ययन सज्झाय. ४.

मुनिजन मारग चालतां ॥ ए देशी ॥

अजरामर जग को नहीं, प्रमाद ते छांडो रे ॥ मिथ्या भति मूकी करी, गुण आदर मांडो रे ॥ १ ॥ शुद्ध धर्मनो खप
करो ॥ ए आंकणी ॥ टाळी विषय विकारो रे ॥ चोथे अध्ययने कहे, वीर एह विचारो रे ॥ शुद्ध० ॥ २ ॥ पाप कर्म करी
मेळवे, धनना लक्ष जेह रे ॥ मूर्ख धन छांडी करी, नरके भमे तेह रे ॥ शुद्ध० ॥ ३ ॥ बंधव जनने पोषवा, करे जे नर
पाप रे ॥ तेह तणां फळ दोहिलां, सहे एकलो आप रे ॥ शुद्ध० ॥ ४ ॥ खात्र तणे मुखे जे ग्रहो, एक चोर अयाण रे ॥
निज कर्मे दुःख देखतां, तेहने कुण त्राण रे ॥ शुद्ध० ॥ ५ ॥ इम जाणी पुण्य कीजीए, जेहथी सुख थाय रे ॥ नवी नवी
संपद अभिनवी, वळी सुजश गवाय रे ॥ शुद्ध० ॥ ६ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी, विजयसिंह मुण्णिदो रे ॥ शिष्य उदय कहे
पुण्यथी, होइ परम आणंदो रे ॥ शुद्ध० ॥ ७ ॥ इति ॥

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ २ ॥

अथ पंचम अकामाध्ययन सज्ज्ञाय. ५.

सकळ मनोरथ पूरवे ॥ ए देशी ॥

पंचम अध्ययने कहे ए, पंचम गणधर नियजी ए सद्देहे ए, जंवूस्वामी ते सही ए ॥ १ ॥ मरण सकाम अकाम ए, मूर्ख मरण अकाम ए, सकाम ए, बीज उ जाणपणा थकी ए ॥ २ ॥ प्रथम अनंती वार ए, जीव लहे निरधार ए, सार ए, बीजं पुण्य कोइक लहे ए ॥ ३ ॥ इह परलोक न सद्देहे, जे भावे ते सुखी कहे, नवि रहे, तच्च तणी मन वासना ए ॥ ४ ॥ पांचे आश्रव आदरे, विविध परे माया करे, नवि तरे, ते अज्ञानी जीवडो ए ॥ ५ ॥ सामायिक पोसह धरे, साधु तणा गुण अनुसरे, निस्तरे, ते प्राणी नाणी सही ए ॥ ६ ॥ गुण अवगुण इम जाणीए, गुण धरी ए गुण खाणी ए, वाणी ए, विजयसिंह गुरु शिष्यनी ॥ ७ ॥ इति ॥

अथ षष्ठ ग्रंथियाध्ययन सज्ज्ञाय. ६.

ढाल ॥ मधुर्विंदूअनो ॥ ए देशी ॥

संसारे रे जीव अनंत भवे करी, करे बहुला रे संबंध चिहु गति फरी फरी ॥ नवी राखे रे कोय न तव निज कर धरी, सगाइ रे कहो किण परे कहीए खरी ॥ १ ॥ त्रुटक ॥ कहो खरी किण पर एह सगाइ, कारिमो संबंध ए ॥ सवि मृषा मात पिता बहेनी, बंधु नेह प्रबंध ए ॥ घरे तरुण गृहिणी रंगे परणी, त्राण कारण ते नहीं ॥ मणि कण्ठ मोतीअ धन धण कण, संपदा सवि संग्रही ॥ २ ॥ ढाल ॥ ए थावर रे जंगम पातक दोइ कक्षां, जेह करतां रे चउगइ दुःख जीवे सदक्षां ॥

सज्ज्ञाय.

॥ २ ॥

तेह ठाळो रे पातक दूरे भवियणां, जिम पामो रे इह परभव सुख अतिघणां ॥ ३ ॥ त्रुटक ॥ अतिघणां सुख तुमे लहो
भवियण, जैनधर्म करी खरो ॥ परदार परधन परहरी तिणे, जैनधर्म समाचरो ॥ जे मदे माचे रूपे राचे, धर्म साचे नवि
रमे ॥ अंजलिजळ परे जन्म जातो, मूढ ते फळ विण गमे ॥ ४ ॥ ठाळ ॥ अध्ययने रे छठे श्रीजिनवर कहे, शुभ दृष्टि रे
तेह भली परे सद्दे ॥ ते सद्देही रे तप नियमादिक आदरे, आदरतो रे केवळलच्छी पण वरे ॥ ५ ॥ त्रुटक ॥ लच्छी
वरे जिनधर्म करतो, हलुअकर्मो जे हुवे ॥ पांचमो गणधर स्वामी जंबू, पूछीयो इणि परे कहे ॥ श्रीविजयदेव सूरिंद पटधर,
विजयसिंह मुनिसर, तस शिष्य वाचक उदय इणि परे, उपदिशे भवि हितकर ॥ ६ ॥ इति ॥

अथ सप्तम एडकाध्ययन सज्झाय. ७.

अज जिम कोइक पोषे आंगण, प्राहुणडाने हेते रे ॥ ते अज जव मनगमता चरतो, तास विपाक न चेते रे ॥ १ ॥
श्रीजिनवर इणि परे जंपे ॥ ए आंकणी ॥ विषय विकार म राचो रे ॥ तप जप संयम किरियानो खप, कीजे जे जग साचो
रे ॥ श्री० ॥ २ ॥ मद्य मांस आहार करतो, विषय विकार उमाह्यो रे ॥ नरक तणुं ते आउखुं वांधे, अज परिकर्म वाह्यो
॥ श्री० ॥ ३ ॥ कोडी लोभे सहस गुमावे, मंद मति जिम कोइ रे ॥ अंबतणा फळ कारण छांडीये, राज्य ऋद्धि धरी सोइ
रे ॥ श्री० ॥ ४ ॥ तिम नरभव सुखकारणी छांडे, अमरतणां सुख भोग रे ॥ तिम वळी मोक्ष तणां सुख मोटां, किम पामे
जड लोक रे ॥ श्री० ॥ ५ ॥ एणिपरे मूढपणुं परहरीये, पंडित गुण आदरीये रे ॥ विजयसिंह गुरु शिष्य कहे इम, उदय
सदा सुख वरीये ॥ श्री० ॥ ६ ॥ इति ॥

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ ३ ॥

अथाष्टम कपिलाध्ययन सज्ज्ञाय. ८.

रुक्मिणी अंगज जनमीयो ॥ ए देशी ॥

केवल नाण गुण पूरीयो, चोर पांचसें हेत रे ॥ सुधन कपिलो मुनि उपदिसे, सुणो सुगुण सचित्त रे ॥ १ ॥ विषम
ए विषरस परिहरो ॥ ए आंकणी ॥ धरो धैर्य मन मांही रे ॥ कायर नवि छांडी शके, त्यजे सुर उत्साही रे ॥ वि० ॥ २ ॥
एह संसार जळनिधि समो, कह्यो ते दुःख भंडार रे ॥ वढाण सरिस एक ज साहु, तिहां धर्म आधार रे ॥ वि० ॥ ३ ॥
जेह मन वचन काया करी, जयणा करे सार रे ॥ तेह सघळां दुःख परहरी, लहे सुख श्रीकार रे ॥ वि० ॥ ४ ॥ लाभ
जिम जिम हुवे अतिघणो, तिम तिम लोभ वाधंत रे ॥ दोइ मासा धन कारणे, नवि कोडि सरंत रे ॥ वि० ॥ ५ ॥ पंच
सय एम प्रतिबोधिया, ऋषिराय उपदेश रे ॥ आठमा एह अध्ययननो, कह्यो अर्थ लव लेश रे ॥ वि० ॥ ६ ॥ विजयदेव
गुरु पाटवी, विजयसिंह सूरिंद रे ॥ शिष्य तस वाचक इम भणे, उदयविजय सुखकंद रे ॥ वि० ॥ ७ ॥ इति ॥

अथ नवम नमिराय अध्ययन सज्ज्ञाय. ९.

सुहवि सुहागण सुंदरी सारी ॥ ए देशी ॥

देव तणी ऋद्धि भोगवी आव्यो, मिथिला नयरी नरिंदो ॥ नमि नाभि जे इंद्रे परखी, जाण्यो शुद्ध नरिंदो रे ॥
भविका एहवा मुनिवर वंदो ॥ सुख संपत्ति निज हाथे करीने, जिम चिर काले नंदो रे ॥ भ० ॥ ए० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥

सज्ज्ञाय.

॥ ३ ॥

चारित्र लेइ मिथिला नाथो, संवेग रसमां भीनो ॥ नमि रायऋषि पंथे चाले, राग न रोष अदीनो रे ॥ भ० ॥ २ ॥ तास
 परीक्षा हेते सुरपति, ब्राह्मण वेपे आवे ॥ मिथिला अग्नि जळती देखाडे, सुरपति पूछे भावे रे ॥ भ० ॥ ३ ॥ निज नगरी
 जळती कां मूकी, तिम वळी आथी अनेरी ॥ मुनि कहे माहरुं कांइ न विणसे, केहनी ऋद्धि भलेरी रे ॥ भ० ॥ ४ ॥ इंद्र
 भणे नगरी समरावी, अरिजन सवि वश कीजे ॥ अनुक्रमे संजम मार्ग लेइ, अविचळ सुखपद लीजे रे ॥ भ० ॥ ५ ॥ मुनि
 बोले जे अविचळ नगरी, तस मंडाण करे शुं ॥ अथिर तणो प्रतिबंध ते छांडी, थिरशुं प्रीति धरेशुं रे ॥ भ० ॥ ६ ॥ कोडि
 कटक जीते जे तेहथी, मन जीते ते शूरो ॥ एम प्रशंसी हरि सुरलोके, पहोंच्यो पुण्ये पूरो रे ॥ भ० ॥ ७ ॥ अविचळ
 सुख पाम्यो मुनिराजा, नवमे अध्ययने ॥ वात कही कहे उदयविजय इम, विजयसिंह गुरु वचने रे ॥ भ० ॥ ८ ॥

अथ दशम दुमपत्राध्ययन सज्झाय. १०.

प्राणीया पर तांत नवि कीजे ॥ ए देशी ॥

पंडुर पान थये परिपाके, तरुथी पडे कोइ काळें रे ॥ तिम धन यौवन जीवित पण तुं, गौतम नाथे नियाले रे ॥ १ ॥
 गौतमने श्री वीर पयंपे ॥ ए आंकणी ॥ म करे सय प्रमाद रे ॥ तेम इह परभव सुख पामीजे, टाळीजे विषवाद रे ॥ गौ० ॥
 ॥ २ ॥ डाभ तणी अणीए जळ कणिका, जिम हुवे अथिर स्वभाव रे ॥ तिम नरनां आउखां जाणो, धर्म सदा थिर भाव
 रे ॥ गौ० ॥ ३ ॥ पट्काय मांहे काळ अनंतो, भमीयो दुःख सहंत रे ॥ वळी जरा वळि केश पंडुरा, इंद्रिय शक्ति न हुंति
 रे ॥ गौ० ॥ ४ ॥ तेहवा मांहे जिनवर नवि दीसे, पंचम काळे भरते रे ॥ मतमति नवनवी वाणी दीसे, धर्म ते कहो किहां

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ ४ ॥

वरते रे ॥ गौ० ॥ ५ ॥ जिनवाणी निसुणी इम गौतम, अनुक्रमे केवळ नाणी रे ॥ दशमे अध्ययने इम भांखे, वीर जिनेश्वर
वाणी रे ॥ गौ० ॥ ६ ॥ विजयदेव गुरु पट्ट प्राभाविक, विजयसिंह गुरु शिष्यो रे ॥ वाचक उदयविजय इम बोले, पुण्य
पहोंचे जगीशो रे ॥ गौ० ॥ ७ ॥

अथ एकादश बहुश्रुताध्ययन सज्झाय. ११.

सह गुरु जोवे वाटडी ॥ ए देशी ॥

वीर जिणंदनी देशना, आगम गुण देखी ॥ जे बहु सुअ ते वर्णव्यो, अविनीत उवेखी ॥ वी० ॥ १ ॥ जे जे भाव वखा-
णीया, भावो ते भवि लोको ॥ जिम इहभव परभव दुवे, तुम सुख संयोगो ॥ वी० ॥ २ ॥ जे बहुश्रुत मुनिवर हुवे, तेहने
उपमान ॥ सुरतरु सायर शशि रवि, गज रथ बहुमान ॥ वी० ॥ ३ ॥ अर्धचक्री चक्री हरि, धन कोश सिंह ॥ सीता नदी
मंदिर गिरि, जंबू तरु लीह ॥ वी० ॥ ४ ॥ इत्यादिक उपमा घणी, बहुसुअ अणगार ॥ अध्ययने अग्यारमे, सह ए
अधिकार ॥ वी० ॥ ५ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी, विजयसिंह सूरिंद ॥ शिष्य उदय कहे सुअधरा, प्रतपो द्रुचंद ॥ वी० ॥ ६ ॥

अथ द्वादश हरिकेशी अध्ययन सज्झाय. १२.

जगवल्लभ गुरुजी, तुं वसीयो मोरे मन्न ॥ ए देशी ॥

ऋषि वनवासी सुरवर सेवित, पाळे पंच आचार ॥ पांचे निज इंद्रिय वश करतो, तपसी उग्र विहार ॥ १ ॥ मातंग मुनीश्वर

सज्झाय.

॥ ४ ॥

॥ ए आंकणी ॥ हरिकेशी धनधन्य ॥ सुधो मुनिवर जे कहायो, किरिया गुण संपन्न ॥ मातंग० ॥ २ ॥ मास तणो तपसी
हरिकेशी, तिदुःख जखनी ठाणी ॥ मल शोभित तनु रक्षो संवेगी, निर्मळ काउस्सग्न जाणी ॥ मा० ॥ ३ ॥ राजसुता भद्रा
तिहां आवी, जक्षने नमवा काम ॥ भमती मांहे मुनिवर देखी, मुह मचकोडे ताम ॥ मा० ॥ ४ ॥ ते देखी सुरवर तव कोप्यो, कन्या
कीधी दुष्ट ॥ त्रोंडे हार ने मोडे तनु सा, प्रलपे भूताविष्ट ॥ मा० ॥ ५ ॥ ते निसुणी राजा तिहां आव्यो, करी उपचार अनेक ॥ बोलाव्यो
सुर कहे सुता जो, परणे मुनि सुविवेक ॥ मा० ॥ ६ ॥ तो साजी तत्क्षण ए थाये, ते निसुणी कन्या तेह ॥ राजाए मुनिने परणावी,
मूकी यक्षने गेह ॥ मा० ॥ ७ ॥ राते मुनि अविचळ तेणे दीठो, आवी प्रभाते गेह ॥ ऋषि निरखीने योग्य कही इम, झाणी पुरोहित
तेह ॥ मा० ॥ ८ ॥ मांडे याग पुरोहित एक दिन, विप्र मळ्या लक्ष कोडि ॥ मासखमण पारणे तिहां मुनिवर, आव्यो मनने
कोड ॥ मा० ॥ ९ ॥ आरंभी अविवेकी ब्राह्मण, न लहे धर्म विचार ॥ मुनि देखी कहे कुण तुं दीसे, जा अंत्यज अवतार
॥ मा० ॥ १० ॥ यक्ष तदा मुनिमुखर्था बोले, यागनुं फळ तुम्ह एह ॥ शुद्ध पात्र गोचरीये पहतो, हुं तुम्ह वारणि जेह
॥ मा० ॥ ११ ॥ रोषे ब्राह्मणसुत तव मुनिने, करवा यष्टि प्रहार ॥ उठ्या तव ते यक्षे कीधा, रुधिर वमंत कुमार ॥ मा० ॥
॥ १२ ॥ पाय लागी मुनिने ते खामे, पुरोहित सुत अपराध ॥ प्रतिलाभी प्रतिबोध लक्षो तिणे, बाळकने थड रे समाधि
॥ मा० ॥ १३ ॥ मुक्ति मुनि प्होंच्यो जय वर्त्या, ए अधिकार अशेष ॥ अध्ययने वारमे वखाण्यो, श्रीमहावीर जिणेश
॥ मा० ॥ १४ ॥ विजयदेव गुरु पाट प्राभाविक, श्रीविजयसिंह सूरिराय ॥ तेह तणो बाळक इम बोले, उदयविजय उवज्झाय
॥ मा० ॥ १५ ॥ इति ॥

अथ त्रयोदश चित्रसंभूति अध्ययन सज्ज्ञाय. १३.

सकळ मनोरथ पूरवे ॥ ए देशी ॥

चित्र अने संभूत ए, गजपुरमां विहरंत ए, महंत ए, दोइ मातंग मुनीश्वरा ए ॥ १ ॥ एक दिन तेहने वंदे ए, चक्री नियम निछंद
ए, आणंदे ए, पटराणी पण वंदती ए ॥ २ ॥ नारी रयण ते दीठी ए, काम अग्नि अंगीठी ए, पड्डी ए, मनमां ते संभूतने ए
॥ ३ ॥ चक्र तणुं नियाण ए, करे ते अजाण ए, जाण ए, चित्रे वार्यो नवि रहे ए ॥ ४ ॥ चित्र नियाणा विण शुद्ध ए, संभूतो
मुनि अविशुद्ध ए, सुर ऋद्धि ए, भवि बीजे दोइ पामीया ए ॥ ५ ॥ बीजे भवे मुनि संभूत ए, चक्री थयो नरपुर हुंत ए,
धन्यपूत ए, चित्र पुरिमताले थयो ए ॥ ६ ॥ सुविहिताने ते अनुसरे ए, अनुक्रमे संयम आदरे ए, एक दिन ते कंपिलपुरे
ए ॥ ७ ॥ पुर कंपिले दोइ जणा ए, थया एकठा बहु गुणा ए, अति घणा ए, चक्री कहे सुख भोगवो ए ॥ ८ ॥ चित्र कहे
लीजे दीक्ष ए, ते न लहे चक्री शीख ए, सुपरिख ए, कर्म तणी जग एहवी ए ॥ ९ ॥ चक्री अपैठाण ए, मुनि निज पुण्य
प्रमाण ए, जाण ए, उत्तम पदवी पामीयो ए ॥ १० ॥ विजयदेव पटधारक ए, विजयसिंह प्राभाविक ए, वाचक उदय ए,
कहे गुण मुनितणा ए ॥ ११ ॥ इति ॥

अथ चतुर्दश इषुकार कमलाध्ययन सज्ज्ञाय. १४.

देवतणी रे वाणी सुणी रे ॥ ए देशी ॥

देवतणी ऋद्धि भोगवी रे, पुर इषुकार मझार ॥ मोरा लाल रे ॥ भृगु पुरोहित कुल आवीया रे, सुर दोइ शुभ

तिथि वार ॥ मोरा० ॥ १ ॥ ते मुनि बाळक वंदीये रे ॥ ए आंकणी ॥ मात पितानी साथ ॥ मोरा० ॥ दीख लेइ थया
 केवळी रे, वळी राणी नरनाथ ॥ मोरा० ॥ ते० ॥ २ ॥ मावित्रे बीहावीया रे, ऋषि देखीता संत ॥ मोरा० ॥ एक दिन
 ऋषि तेणे दांढा रे, तरुतळे आहार करंत ॥ मोरा० ॥ ते० ॥ ३ ॥ जातिस्मरण जाणीयुं रे, पूर्व भव विस्तंत ॥ मोरा०
 ॥ मात पिताने बूझवी रे, चारित्र तेह लहंत ॥ मोरा० ॥ ते० ॥ ४ ॥ मात पिता दीक्षा लीये रे, तिम वळी राणी राया
 ॥ मोरा० ॥ ए षट जण थया केवळी रे, पहोंच्या शिवपुरमांय ॥ मोरा० ॥ ते० ॥ ५ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी रे, श्री
 विजयसिंह मुनिराय ॥ मोरा० ॥ तेह तणो शिष्य उपदिशे रे, उदयविजय उवज्झाय ॥ मोरा० ॥ ते० ॥ ६ ॥ इति ॥

अथ पंचदश भिक्षुकाराध्ययन सज्झाय. १५.

रुक्मिणी रूप रंगिली नारी ॥ ए देशी ॥

तप करतां मुनि राजीया लाला, न करे भोग नियाण ॥ मुनि मार्ग सुधो धरे लाला, ते बोल्या गुण खाणी ॥ मुनी-
 श्वर तो भिक्षु गुण शुद्ध ॥ पंदरमा अध्ययनमां लाला, इम भाखे संबुद्ध ॥ मु० ॥ १ ॥ मंत्र तंत्र नवि केलवे लाला, तस
 न राग न रोष ॥ शूरा परिसह जीतवा लाला, चारित्रना नहीं दोष ॥ मु० ॥ ते० ॥ २ ॥ परिचय नहीं गृहस्थनो लाला,
 अरस विरस आहार ॥ पूजादिक वांछे नहीं लाला, साचा ते अणगार ॥ मु० ॥ ते० ॥ ३ ॥ इणि परि, मुनिगुण सांभळी
 लाला, परखी किरिया नाण ॥ साधु पंथ तुम्हे आदरो लाला, त्रण तत्त्वना जाण ॥ मु० ॥ ते० ॥ ४ ॥ विजयदेव गुरु
 पाटवी लाला, विजयसिंह गुरु लीह ॥ शिष्य उदय कहे एहवा लाला, मुनि प्रतपो निशि दीह ॥ मु० ॥ ते० ॥ ५ ॥

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ ६ ॥

अथ षोडश ब्रह्मचर्य समाधि अध्ययन सज्ज्ञाय. १६.

हस्तीनागपुर ॥ ए देशी ॥

ब्रह्मचर्यनां दश कक्षां, स्थानक श्रीवीर जिणंद रे ॥ अध्ययने ते सोळमे, जेह पाळे शुद्ध मुणिंद रे ॥ १ ॥ जेह पाळे शुद्ध मुणिंद, संवेग रस भावीया गुण गेह ए ॥ गुण गेह निरेह निराग, विषय दल जीवतां सुविदेह रे ॥ ए आंकणी ॥ पशु पंडग नारी विना, वसही पहेली निरधार रे ॥ आसण तिणि नवि बेसीये, बेसे जिण आसन नारी रे ॥ बे० ॥ सं० ॥ ॥ २ ॥ नारी कथा नवि कीजीये, नवि निरखी इंद्रिय तास रे ॥ भींती पटंतर टाळीये, नवि चितिये पूर्व अभ्यास रे ॥ न० ॥ सं० ॥ ३ ॥ सरस भोजन नवि कीजीये, नवि लीजीये अधिक आहार रे ॥ उद्भट वेष न धारीये, तरीये इण संसार रे ॥ त० ॥ सं० ॥ ४ ॥ उदयविजय वाचक भणी, शीळवंत ते पुरुष रतन रे ॥ श्री विजयदेव गुरु पाटवी, श्री विजयसिंह गुरु धन रे, ते तो विजयसिंह गुरु धन्य रे, संवेग रस भाविया गुण गेह ए ॥ ५ ॥ इति ॥

अथ सप्तदश पापश्रमणाध्ययन सज्ज्ञाय, १७.

आदि तुं जोने जीवडा ॥ ए देशी ॥

श्री जिनधर्म सुणी खरो, लही दीक्षा सार ॥ निय छंदे जे संचरे, ते पुरुष गमार ॥ १ ॥ वीर जिनेश्वर उपदिशे ॥ ए आंकणी ॥ पाप श्रमण जे तेह ॥ सतरमा अध्ययनमां, मुनि भाख्यो जेह ॥ वी० ॥ २ ॥ ज्ञान दायक निज गुरु तणो,

सज्ज्ञाय.

॥ ६ ॥

लोपक जे साध ॥ पंच प्रमाद वशे पड्यो, चारित्र न समाधि ॥ वी० ॥ ३ ॥ कंठ लगे भोजन भलुं, करी सूवे जेह ॥ रात दिवस विकथा करे, गुणनी नहीं रेह ॥ वी० ॥ ४ ॥ भव बेहु चूकी करी, करे काय कलेश ॥ विष मिश्र तेहने परहरी, धरो सुगुण विशेष ॥ वी० ॥ ५ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी, विजयसिंह सूरि श ॥ शिष्य उदय कहे पुण्यथी, पहुँचे सुजगीश ॥ वी० ॥ ६ ॥ इति ॥

अथाष्टादश संयतिराजाध्ययन सञ्ज्ञाय. १८.

लौकिक वाडानो ॥ ए देशी ॥

कंपिलपुरनो राजीयो, जग गाजीयो रे संजय नरराय के ॥ पाय नमे नर जेहना रे, पहुँचे भडवाय के ॥ १ ॥ धन धन संजय नरवर ॥ ए आंकणी ॥ जग सुरतरु रे शासन वन माहि के ॥ बांह ग्रही भवकूपथी, दुःखरूपथी रे जिनधर्म समाहि के ॥ ध० ॥ २ ॥ एक दिन केशरी कानने, रस वाह्यो रे जाये मृगया हेत के ॥ त्रास पमाडे जंतुने, एक मृगलो रे दुहव्यो तिण खेत के ॥ ध० ॥ ३ ॥ तीर पीडाये तडफड्यो, पड्यो हरणलो रे मुनिवरनी पास के ॥ ते देखी चिंता करे, राय खाभतो रे मुनि तेजे त्रास के ॥ ध० ॥ ४ ॥ राय कहे मुनिरायने, हुं तो तुम्ह तणो रे अपराधी एह के ॥ राख राख जगबंधु तुं, मुज भाखो रे जिनधर्म सरेह के ॥ ध० ॥ ५ ॥ ध्यान पारी मुनिवर भण्ये, राय कां हण्ये रे हरिणादिक जीव के ॥ निरपराधी जे बापडा, पाडंता रे दुःखीया बहु रीव के ॥ ध० ॥ ६ ॥ हय गज रथ पायक वली, धन कामिनी रे कारिमुं सवि जाण के ॥ धर्म ज एक साचो अछे, एम निसुणी रे तेह संजय राण के ॥ ध० ॥ ७ ॥ गर्दभाली पासे लीये, जिन-

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ ७ ॥

दीक्षा रे संसारी सार के ॥ गुरु आदेशे अनुक्रमे, पुहवीतले रे करे उग्र विहार के ॥ ध० ॥ ८ ॥ मार्गे एक मुनिवर मळ्यो,
तेह साथे रे करे धर्मविचार के ॥ जिनदीक्षा पामी तयो, भरतेश्वर रे चक्री सनत्कुमार के ॥ ध० ॥ ९ ॥ सगर मधव संती-
अरो, कुंथु पद्म अने हरिषेण नरिंद के ॥ जयचक्री नगइ नमी, करकंडू रे दोमुह मुणिचंद के ॥ ध० ॥ १० ॥ महबल
राय उदायणो, बळी राजा रे दशार्णभद्र के ॥ नाण क्रिया पोते करी, ए तो तरीया रे संसार समुद्र के ॥ ध० ॥ ११ ॥ विजय
जयदेव सूरेश्वर, पट्टोधर रे विजयसिंह गुणखाण के ॥ उदयविजय कहे ए कव्यो, अध्ययने रे अठारमे जाण के ॥ ध० ॥ १२ ॥

अथ एकोनविंश मृगापुत्राध्ययन सज्ज्ञाय. १६.

शारद बुधदायी सेवक ॥ ए देशी ॥ ढाल ॥

सुग्रीव नयर वर, वन वाडी आराम ॥ बलभद्र नरेश्वर, राज करे गुणधाम ॥ इंद्राणी सरखी, राणी मृगा अभिराम ॥
मकरध्वज सुंदर, कुंवर बलश्री नाम ॥ १ ॥ त्रु० ॥ बलश्री नाम कुंवर अति सुंदर, जीत्यो कामविकार ॥ संयम लेइ कर्म
खपेइ, पाम्यो भवजल पार ॥ ओगणीशमे अध्ययने जिनवर, वीर दीये उपदेश ॥ भणतां गुणतां भव भवनां, नासे पाप
क्लेश ॥ २ ॥ ढाल ॥ एक दिन वर मंदिर, अंतेउर परिवार ॥ परवरीयो पेखे, नयर मझार कुमार ॥ दीठो तव मुनिवर, ईर्याए
मलपंत ॥ तस उहापोहे, जाति स्मरण हुंत ॥ ३ ॥ त्रु० ॥ जातिस्मरण पामी देखे, पूर्वभव संबंध ॥ पंच महाव्रत सांभरे
बळी, चउ गइ दुःख प्रबंध ॥ मातपिता आगळ जइ बोले, दुःख अनंतीवार ॥ जे जे में पाम्यां ते कहेतां, किमही न आवे
पार ॥ ४ ॥ ढाल ॥ संसार असार ए, दीसे मळमंडार ॥ शंवल विण वाटे, जातां दुःख दातार ॥ बहु जन्म मरण भय,

सज्ज्ञाय-

॥ ७ ॥

नरय तिरिय दुःख ठाण ॥ तिहां बळता घरथी, सार ग्रहे ते जाण ॥ ५ ॥ नु० ॥ सार ग्रहे ते जाण विचारी, आपणपुं
तारशुं ॥ द्यो प्रभु तुम्ह आदेश अम्हे, हवे संयम गुण धारशुं ॥ शीत ताप छुह तृषा, अनंती दुःसह संवलि रुख ॥ पूतली अग्नि-
वर्ण आलिंगी, दीठां नरके दुःख ॥ ६ ॥ ठाळ ॥ दुःखथी नीकळवा मृगापुत्र नरसिंह ॥ मावित्र आदेशो, दीख्ख लहे मुनि
लीह ॥ अनुक्रमे ते मुनिवर, शिवपुर राज्य लहंत ॥ जिहां नाण दंसण वळी, परमानंद अनंत ॥ ७ ॥ नु० ॥ परमानंद
अनंत ते लहीये, साधु तणा गुण धरता ॥ श्रीजिनशासन उत्तम पामी, सूधी किरिया करतां ॥ किरियानो ते आगर गणधर,
विजयदेव पटधार ॥ विजयसिंह गुरुराज विराजे, शिष्य उदय जयकार ॥ ८ ॥ ठाळ ॥ इति ॥

अथ विंशतितम अनाथीराय अध्ययन सज्झाय.२०.

जोतां रे जतां रे कानन सघळुं ॥ ए देशी ॥

मगध देश राजगृही नगरी, राजा श्रेणिक दीपे रे ॥ चतुरंग सेनाए परवरियो, तेजे दिनयर झीपे रे ॥ धन धन श्री-
ऋषिराज अनाथी ॥ ए आंकणी ॥ रूपे देवकुमार रे ॥ संवेग रंग तरंगे झीले, यौवनवय अणगार रे ॥ ध० ॥ २ ॥ एक
दिन कानन प्होंच्यो श्रेणिक, बंधा श्रीऋषिराय रे ॥ लघु वय देखी हरखे पूछे, प्रभु तुम्ह कोमल काय रे ॥ ध० ॥ ३ ॥
आ तुम्ह रूप अनूपम यौवन, तरुणी जन आधार रे ॥ इति अवसर नारी रस लीजे, वड पण संयम भार रे ॥ ध० ॥ ४ ॥
ध्यान पूरि तव मुनिवर बोले, राजन् हुं छुं अनाथ रे ॥ नाथ विना संयम में लीधुं, नृप कहे हुं तुम्ह नाथ रे ॥ ध० ॥ ५ ॥
जोइये ते तुम्हने हुं पूरुं, ल्यो तुम्हें ए बहु आथ रे ॥ मुनि कहे राजन् नाथ न ताहरे, किम थाइश मुझ नाथ रे ॥ ध० ॥ ६ ॥

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ ८ ॥

राय कहे हय गय रथ पायक, मणि माणक भंडार रे ॥ माहरे छे हुं नाथ सहूनो, तव बोले अणगार रे ॥ ध० ॥ ७ ॥
कोसंबी नयरीनो राजा, मुझ पिता गुणवतं रे ॥ तास कुंवर हुं अति घणुं वल्लभ, लहु वय लीलावंत रे ॥ ध० ॥ ८ ॥ एक दिन
मुझ अंगे थइ वेदना, न टळे कोइ उपाये रे ॥ मातपिता महारे दुःखे दुःखीया, नारी हैयहुं भराय रे ॥ ध० ॥ ९ ॥ बहुल
विलाप कयों तेणीए, मुझ दुःख नवि लेवाय रे ॥ तव में निर्णय एहवो कीधो, धर्म ज एक सहाय रे ॥ ध० ॥ १० ॥ इम
चितवतां वेदना नाठी, प्रातः संयम में लीधो रे ॥ नाथ अनाथ तणो ए विहरो, सुणी नरनाथ प्रसिद्धो रे ॥ ध० ॥ ११ ॥
ते सुणी राजा समकित पाभ्यो, मुक्ति गयो अणगार रे ॥ वीशमे अध्ययने जिनवीरे, ए भांख्यो अधिकार रे ॥ ध० ॥ १२ ॥
श्रीविजयदेव सूरेश्वर पाटे, विजयसिंह मुनिराय रे ॥ उदयविजय वाचक तस बाळक, साधु तणा गुण गाय रे
॥ ध० ॥ १३ ॥ इति ॥

अथ एकविंश समुद्रपाल अध्ययन सज्जाय. २१.

पूज्य पधारो पाटीये ॥ ए देशी ॥

नयरी चंपामां वसे, ए तो श्रावक पालक नाम ॥ सजनी ॥ एक दिन प्रवहण पूरीयां, पहोंच्यो पिहुडपुर ठाम ॥
सजनी ॥ १ ॥ समुद्रपाल मुनिवर जयो ॥ ए आंकणी ॥ ए तो संवेगी विख्यात ॥ सजनी ॥ अध्ययने एकवीशमें, एह
सयल अवदात ॥ स० ॥ स० ॥ २ ॥ ते तिहां धन भेळुं करी, परणयो विदेशे नारी ॥ स० ॥ सगर्भा नारी लइ चड्यो, नियपुर
आवण हार ॥ स० ॥ स० ॥ ३ ॥ समुद्र मांहि सुत जन्म्यो, समुद्रपाळ तस नाम ॥ स० ॥ पुत्र कलत्र लइ आवीयो, पालक

सज्जाय.

॥ ८ ॥

चंपा ठाम ॥ स० ॥ स० ॥ ४ ॥ अनुक्रमे ताते परणावीयो, रुक्मिणी नारी स्वरूप ॥ स० ॥ एक दिन गोंख बीराजतो, देखे नगर स्वरूप ॥ स० ॥ स० ॥ ५ ॥ एक चोर तव दीठडो, तस कंठ कणयर माळ ॥ स० ॥ गाढे बंधने बांधीयो, भोगवी दुःख असराळ ॥ स० ॥ स० ॥ ६ ॥ ते देखी तस उपज्यो, मन वैराग्य अपार ॥ स० ॥ समुद्रपाळ तव चितवे, जुओ कठिन कर्म अधिकार ॥ स० ॥ स० ॥ ७ ॥ माताने पूछी लीये, संयम भार कुमार ॥ स० ॥ मुक्ति गयो मुनिराजीयो, सुख पाम्यो श्रीकार ॥ स० ॥ स० ॥ ८ ॥ विजयदेव पट्टे जयो, विजयसिंह गणधार ॥ स० ॥ शिष्य उदयवाचक कहे, मुनि गुण मोहनगार ॥ स० ॥ स० ॥ ९ ॥ इति ॥

अथ द्वाविंश रहनेमि अध्ययन सज्झाय. २२.

फागनी ढालनी वा सुरती महिनानी देशी ॥

सौरिपुर अतिसुंदर, श्रीवसुदेव नरिंद ॥ रोहणी देवकी राणी, राम केशव होइ नंद ॥ समुद्रविजय वळी राजीयो, राणी शिवादे कंत ॥ मन आनंदन नंदन, नेमीश्वर अरिहंत ॥ १ ॥ सहस्र अष्टोत्तर सुंदर, लक्षण अंग अभंग ॥ अनुक्रमे पामीयुं मोहन, यौवन नव रस रंग ॥ एक दिन तेह तणे कारण, गोपीनो भरतार ॥ उग्रसेन पासे मागे, राजुल राजकुमारी ॥ २ ॥ मनअलि मालती मालती, चालती गज गति गेली ॥ मयणतणी सेना सजी, विकसी मोहनवेली ॥ वड सोभागिणी रागिणी, त्रिभुवन केरो सार ॥ जान लेह ते परणवा, आवे नेम कुमार ॥ ३ ॥ चाले हलधर गिरिधर, बंधूर बंधव जोडी ॥ रवि शशी मंडल झीपता, दीपता होडा होडी ॥ शिव सींदूरीया साथीया, हाथीया मत्त गिरींद ॥ बंदी जन विरुदावळी, बोले

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ ६ ॥

नव नव छंद ॥ ४ ॥ डंवरे अंबर गाजे, वाजे मंगळ तूर ॥ फेरी नफेरी नफेरीय, भेरीय भुंगल भूरि ॥ राचे माचे नाचे, जाचे साचे
प्रेम ॥ गुणमणि ओरडी गोरडी, मोरडी पाउसि जेम ॥ ५ ॥ करे केइ सुकुमाळी, बाली गीत कळोल ॥ केवि सुभग शण-
गारी, प्यारी चढे चकडोल ॥ चतुर चकोरडी गोरडी, लूण उतारे एक ॥ जय जय नाद सुणावती, आवती धरती विवेक ॥
॥ ६ ॥ हय गय रथ पायक वळी, मिलीय यादवनी जान ॥ एणिपरे बहु आडंवरे, आवे यदु सुलतान ॥ ग्रहण मांहे शशी
परे, सोहे नेमि कुमार ॥ अनुक्रमे तोरण बारण, पढोंच्या साथे मुरारि ॥ ७ ॥ पशुवाडे पशु जाणी, आणी करुणा तास ॥
सारथिने प्रभु पूछे, केम मेली पशु राशि ॥ गौरव कारण तुम्ह तणी, ते भणे ए सहू आज ॥ ते सुण पशु मूकावी, पाछा
वळ्या जिनराज ॥ ८ ॥ सहसावन जइ बुझीयो, झुझीयो कर्मह साथ ॥ व्रत धरी तप करी आदरी, तीर्थकर तणी आथ ॥
ते सुणी अति घणी वेयण, वेइ राजुल नारी ॥ अनुक्रमे जिनवर नाणी, जाणी गइ गिरनार ॥ ९ ॥ दीख लेइ प्रभु पासे,
अभ्यासे गुणरंगी ॥ इक दिन गिरिभणी जातां, वृष्टे भीनुं अंग ॥ कंचुक चीर सुकववा, पढोंची गिरिदरी मांही ॥ तव मन मीठी
दीठी, रहनेमी उत्साही ॥ १० ॥ नग्न नारी ते मन वर्सी, धसमसी बोल्यो बोल ॥ ते मुनि चारित्र चूकतो, मूकतो लाजनी ढोल ॥ मुनि
सुणी सुंदरी मंदिरे, फरी करी पूरीये वास ॥ यौवन वय सुख लीजीये, कीजीये विविध विलास ॥ ११ ॥ सतीय शिरोमणि भाखी, आखे
अणी मुझ शील ॥ वाडी न लोपुं तेह तणी, चउणि जिम होय लील ॥ तुझ पण देखी तरुणी, रमणी चूकशे चित्त ॥ तो हठ
तरु परे होशे, चंचळ तुझ चरित्र ॥ १२ ॥ एम अगम धन कुल तणी, भणी उपमा सार ॥ बाळ कुंवारी तारीया, रहनेमी
अणगार ॥ बिहु जण ते शिवपुर गया, गहगह्यां सुख अभंग ॥ अध्ययने बावीशमे, ए अधिकार सुचंग ॥ १३ ॥ धन धन

सज्जाय.

॥ ९ ॥

उपनी निय कुल, राजुल बाळ कुंवारी ॥ धन धन नेमि सहोदर, रहनेमी अणगार ॥ विजयदेव गुरु पटधर, विजयसिंह मुनिराय ॥ तेह तणो एम बाळक, उदयविजय गुण गाय ॥ १४ ॥ इति ॥

अथ त्रयोविंश केशीगौतम अध्ययन सज्झाय. २३.

मन मधुकर मोही रह्यो ॥ ए देशी ॥

शिष्य जिनेश्वर पार्श्वना, केशी कुमार मुणिंद रे, ॥ गोयम वीर जिणंदना, एक सूरज एक चंद रे ॥ १ ॥ धन धन ए दो गणधरा ॥ ए आंकणी ॥ गोयम केशी कुमार रे ॥ तिंदुक वन भेळा मळी, करे जिनधर्म विचार रे, ॥ ध० ॥ २ ॥ संघाडा बेहु जिन तणा, मनमां आणे संदेह रे ॥ मुक्ति मार्ग दोइ जिन कहे, तो कां अंतर एह रे ॥ ध० ॥ ३ ॥ चार महाव्रत केशीने, गोयमने पुण पंच रे ॥ केशी पूछे गोयमा, कहे उत्तर प्रपंच रे ॥ ध० ॥ ४ ॥ ऋजु जड पहेला जिन तणा, अंतिम वक्र जड होइ रे ॥ जाण सरळ बावीशना, तिणे हुआ मार्ग दोइ रे ॥ ध० ॥ ५ ॥ परमार्थ पूर्ण जोयतां, मार्ग भेद म जाणी रे ॥ रुडी मति तुझ गोयमा, केशी टळीया संदेहो रे ॥ ध० ॥ ६ ॥ अध्ययने त्रेवीशमे, जे जे पूछ्युं तेह रे ॥ गोयम स्वामीए सहु कहुं, केशी टळीया संदेह रे ॥ ध० ॥ ७ ॥ मुक्ति गया दोय गणधरा, जिहां सुख खाण अभंग रे ॥ श्रीविजयसिंह सरीश्वर, शिष्य उदय रसरंग रे ॥ ध० ॥ ८ ॥ इति ॥

अथ चतुर्विंश समिति अध्ययन सज्झाय. २४.

समिति गुप्ति सुधी धरो ॥ भवि चेतो रे ॥ इम कहे वीर जिनेश ॥ भविक चित्त चेतो रे ॥ अध्ययने चउवीश

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ १० ॥

॥ भ० ॥ ए अधिकार अशेष ॥ भ० ॥ १ ॥ वाटे जोइ चालीये ॥ भ० ॥ जुग लग जयणा काज ॥ भ० ॥ सत्य मधुर
हितकारीयुं ॥ भ० ॥ वयण भणो मुनिराज ॥ भ० ॥ २ ॥ सुडताळीश निवारीये ॥ भ० ॥ एषणा केरा दोष ॥ भ० ॥
पुंजी लीजीये दीजीये ॥ भ० ॥ जिम हुवे पुण्यनो पोष ॥ भ० ॥ ३ ॥ मलमूत्रादिक परठवो ॥ भ० ॥ पडिलेही शुद्ध ठाम
॥ भ० ॥ मन पडतुं थिर कीजीये ॥ भ० ॥ जिम सीझे सवि काम ॥ भ० ॥ ४ ॥ मौनी मित भाषियाउ ॥ भ० ॥ निश्चळ
काउस्सग्नो जाण ॥ भ० ॥ समिति गुप्ति एम जे धरे ॥ भ० ॥ ते साचा जग जाण ॥ भ० ॥ ५ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी
॥ भ० ॥ श्रीविजयसिंह सूरिश ॥ भ० ॥ उदयविजय वाचक भणी ॥ भ० ॥ बाळक तास जगीश ॥ भ० ॥ ६ ॥ इति ॥

अथ पंचविंश विजयघोष जयघोष अध्ययन सज्झाय. २५.

देशी मधुकरनी ॥

वाणारसी नगरी वसे, विजयघोष जयघोष हो ॥ सुंदर ॥ अध्ययने पंचवीशमे, दोइ ब्राह्मणी निर्दोष हो ॥ सुं० ॥ १ ॥ ए
दोइ मुनिवर वांदीये ॥ ए आंकणी ॥ जिम सीझे सवि काम हो ॥ सुं० ॥ मुक्तिपुरीमां जे वस्या, गुणमणि अविचल धाम हो ॥ सुं० ॥
ए० ॥ २ ॥ जयघोषे दीक्षा ग्रही, करतो उग्र विहार हो ॥ सुं० ॥ एक दिन पहोंच्यो वणारसी, विजयघोष जिहां सार हो ॥ सुं० ॥ ए० ॥
३ ॥ विजयघोषे तिहां मांडीयो, याग ते महोटे मंडाण हो ॥ सुं० ॥ विहरवा तिहां मुनिवर गयो, उत्तर दीये ते अयाण हो ॥
॥ सुं० ॥ ए० ॥ ४ ॥ समभावे मुनिवर कहे, ते प्रतिबोधवा काज हो ॥ सुं० ॥ वेद भण्या पण तेह तणो, अर्थ कहो कुण
आज हो ॥ सुं० ॥ ए० ॥ ५ ॥ याग अने नक्षत्रनुं, मुख कहो कवण कहात हो ॥ सुं० ॥ धर्म वयण कहो केहवुं, तव कहे

सज्झाय.

॥ १० ॥

विप्र विख्यात हो ॥ सुं० ॥ ए० ॥ ६ ॥ स्वामी तुम्हे सहू ए कहो, मुनि तव भाखे पवित्र हो ॥ सुं० ॥ वेद अग्निहोत्र मुख
कह्युं, यागनुं मुनि जगमित्र हो ॥ सुं० ॥ ए० ॥ ७ ॥ चंद्र ते नक्षत्र मुख सही, धर्मनुं कासव इंद हो ॥ सुं० ॥ विजयघोष
इम समजीयो, दोय गया मुक्ति मुणिंद हो ॥ सुं० ॥ ए० ॥ ८ ॥ श्री विजयदेव गुरु पाटवी, श्री विजयसिंह सूरिंद हो ॥
॥ सुं० ॥ शिष्य उदय कहे मुनिवरा, दोइ प्रतपो कुलचंद हो ॥ सुं० ॥ ए० ॥ ९ ॥ इति ॥

अथ षड्विंश आचार्याख्याध्ययन सज्भाय. २६.

जाशो तोही राखशुं ॥ ए देशी ॥

दश आचार मुणिंदना, बोले वीर जिणंद लाल रे ॥ गोयम स्वामी सांभळे, जेहथी सुख अमंद लाल रे ॥ १ ॥ दश
आचार समाचरो ॥ ए आंकणी ॥ आणी मन वैराग लाल रे ॥ मोक्ष तणा सुख पामीये, जे सेवे वडभाग ॥ ला० ॥ १० ॥
॥ २ ॥ जातां आवसही कहो, निसही पेसतां होइं ॥ ला० ॥ पृच्छा आपणपे करे, पडिपृच्छा पर कोइ ॥ ला० ॥ २० ॥
॥ ३ ॥ पंचमे स्थानके छंदणां, इच्छा छठे स्थान ॥ ला० ॥ सातमे मिच्छादुक्कडं, तहत्ति आठमे जाण ॥ ला० ॥ ३० ॥
॥ ४ ॥ नवमे होये मंत्रणा, उपसंपद तिम जाण ॥ ला० ॥ अध्ययन छवीशमे, ए श्रीजिनवर वाण ॥ ला० ॥ ४० ॥ ५ ॥
विजयदेव गुरु पाटवी, श्री विजयसिंह गणधार ॥ ला० ॥ उदयविजय कहे एहथी, लहे जय जयकार ॥ ला० ॥ ५० ॥
॥ ६ ॥ इति ॥

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ ११ ॥

अथ सप्तविंश कुशियाध्ययन सज्ज्ञाय. २७.

मरु देवी माता ॥ ए देशी ॥

वीर गोयमने इम कहे, अविनीत उवेखो शिष्य जी ॥ वांका बळद तणी पेरे, कामवेला आणीए रीश जी ॥ वीर० ॥
॥ १ ॥ समोल ते भांगे जोतरां, वळी सामा मांडे शींग जी ॥ तिम साहमा बोले घणुं, इम अविनयथी गुण मंग जी ॥
॥ वीर० ॥ २ ॥ आलसुआ अकह्यागरा, छांडी जाये निजनिज छंद जी ॥ पोण्या गुरुए वळी शीखव्या, पण न धरे ते
गुणवृंद जी ॥ वीर० ॥ ३ ॥ बळदने उवेखी रहे, जिम सारथि सुख समाधि जी ॥ तिम गुरुपण अविनीतने, उवेखी कारज
साधे जी ॥ वीर० ॥ ४ ॥ श्री विजयदेव गुरु पाटवी, जयो श्री विजयसिंह गणधारजी ॥ अध्ययने सगवीशमें, कह्यो उदय
कहे सुविचार जी ॥ वीर० ॥ ५ ॥ इति ॥

अथाष्टाविंश मोक्षमार्गाध्ययन सज्ज्ञाय. २८.

छेल छपीले छेतर्या ॥ ए देशी ॥

वर्धमान जिनवर कहे, दंसण नाण चारित्र रे ॥ अध्ययने अडवीशमे, जिण पाळे थाये पवित्र रे ॥ व० ॥ १ ॥ नाण
पंचविह वर्णव्युं, आठे ते समकित भेद रे ॥ भेद आठ चारित्रना, तपगुण वारह भेद रे ॥ व० ॥ २ ॥ नाणी भाव सवे
लहे, दंसण सदहे तेह रे ॥ चारित्र पातक आवतां, वारे निःसंदेह रे ॥ व० ॥ ३ ॥ पाप मेल लागो हुवे, ते शोधे तप शुद्ध

सज्ज्ञाय.

॥ ११ ॥

रे ॥ इम ए चार प्रभावथी, मुनि हुवे परम विबुद्ध रे ॥ व० ॥ ४ ॥ विजयदेव पटधर जयो, विजयसिंह मुनिराय रे ॥
तास शिष्य इम वीनवे, उदयविजय उवझाय रे ॥ व० ॥ ५ ॥ इति ॥

अथ एकोनत्रिंश सम्यक्त्वपराक्रमाख्य अध्ययन सज्झाय. २९.

सोहम जंवूने कहे, में जिन पासे विचार ॥ सुणीयुं ओगणत्रीशमे. अध्ययने सुखकार रे ॥ १ ॥ समकित आदरो ॥
तिहुंत्तर बोल उदार रे, वली किरिया धरो ॥ ए आंकणी ॥ प्रथम बोल संवेगनो, बीजो ते निर्वेद ॥ त्रीजो रुचि धर्मह
तणी, हवे चउथादिक भेद रे ॥ स० ॥ २ ॥ भक्ति सुगुरु साहामी तणी, पाप प्रकाशन निंद ॥ गर्हणया
सामाहयं, चउविसत्थो अमंद रे ॥ स० ॥ ३ ॥ वंदन पडिकमणुं वली, काउस्सग पच्चख्खाण ॥ पयथूयें मंगळ
चौदमो, बोल ते नियम नियाणो रे ॥ स० ॥ ४ ॥ चार काळ पडिलेहणा, खामण प्रायश्चित्त ॥ सज्झाय भणवुं
पूछवुं, गणवुं चित्तवुं चित्त रे ॥ स० ॥ ५ ॥ धर्मकथा श्रुत सेवना, मन एकाग्र निवेश ॥ संयम तप ने निर्जरा,
नहीं दुसज्झाय प्रवेश रे ॥ स० ॥ ६ ॥ धरिय अप्रतिबंधता, सयणासण सुविवेक ॥ विषय निवृत्ति संभोगीया, पच्चख्खाणनी
टेक रे ॥ स० ॥ ७ ॥ उपाधि आहार कसाय ए, योग शरीर सहाय ॥ भाव अने सद्भावना, अड पच्चख्खाण अमाय रे
॥ स० ॥ ८ ॥ थिविर तणी पडिरूपतां, वैयावच्च गुण भूरि ॥ वीतरागता पुण क्षमा, मुक्ति सरळता अदूर रे ॥ स० ॥ ९ ॥
मार्दव भाव सुसत्यता, करण योगना साच ॥ मण वय काय खुगुत्तता, शुभ मन काय सुवाच रे ॥ स० ॥ १० ॥ नाण
दरिसण चारित्र ए, पण इंद्रिय जयकार ॥ क्रोध मान माया वली, लोभ तणो परिहार रे ॥ स० ॥ ११ ॥ पिज्ज दोस

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ १२ ॥

मिथ्यात्वनो, जय करवो निरधार ॥ शैलेशीय अकर्मता, ए तिहुत्तरि अवधार रे ॥ एता बोल थकी लहे, साधु परम पद
सार ॥ विजयसिंह मुनिराजनो, उदय कहे हितकार रे ॥ स० ॥ १३ ॥

अथ त्रिंशत्तम तपोमार्गाध्ययन सज्ज्ञाय. ३०

नारी रे निरुपम नागिला ॥ ए देशी ॥

श्री वीरे तप वर्णव्यो, महोटो गुण जग एह ॥ पापकर्म टाळी करी, मुक्ति पमाडे जेह ॥ श्री० ॥ १ ॥ जिम सरोवर
कादव भयों, शोधे नायक तास ॥ गरनालां बूरी करी, सरकिरणनी रे वास ॥ श्री० ॥ २ ॥ ते मळ जेम रवि शोषवे, जेम
रुंध्यां गरनाल ॥ आश्रव रुंध्यां तप तथा, शोधि करे ततकाळ ॥ श्री० ॥ ३ ॥ उपवासो ऊणोदरी, वृत्ति तणो रे संखेव ॥
रसवारण संलीनता, कायक्लेश धरेव ॥ श्री० ॥ ४ ॥ वैयावच्च आलोचना, विनय अने सज्ज्ञाय ॥ काउस्सग्ग ज्ञाणं तथा,
षड् दुग वारह थाय ॥ श्री० ॥ ५ ॥ बारे भेदे तप करो, अंगी धरो रे समाधि ॥ अध्ययने जिम त्रीशमे, बोले अर्थ अगाध
॥ श्री० ॥ ६ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी, विजयसिंह मुनिसिंह ॥ उदयविजय कहे गणधरा, ए दोय गुरु गुण लीह
॥ श्री० ॥ ७ ॥ इति ॥

अथ एकत्रिंशत्तम चरणविधि अध्ययन सज्ज्ञाय. ३१.

हुं बलिहारी यादवा ॥ ए देशी ॥

वर्धमान जिन उपदिशे, धरीये संयम शुद्धि के ॥ एक दिन चारित्तर दीये, किंचित् मानकी सिद्धि के ॥ १ ॥ सुधी

सज्ज्ञाय.

॥ १२ ॥

किरिया पाळीये ॥ ए आंकणी ॥ इंद्रिय निज वश कीजीये, विकथा तजी मोष के ॥ समिति गुप्ति आराधीये, परहरीये पुण दोष के ॥ सू० ॥ २ ॥ दश भेदे मुनिधर्म जे, ते आराधो जाणी के ॥ प्रतिमा मुनि श्रावक तणी, वहो धरो शुभ जाणी के ॥ सू० ॥ ३ ॥ ज्ञाताधर्म तणी कथा, साची आणो चित्त के ॥ बावीश परिसह सांसहो, बोलो वाणी सत्य के ॥ सू० ॥ ४ ॥ जे जे थानके इम कहा, ते पाळो सुजगीश के ॥ अध्ययने एकत्रीशमे, बोले श्रीजगदीश के ॥ सू० ॥ ५ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी, विजयसिंह गुरु हीर के ॥ शिष्य उदय कहे दोइ ए, जाणो गोयम वीर के ॥ सू० ॥ ६ ॥ इति ॥

अथ द्वात्रिंश प्रमाद ठाम अध्ययन सज्झाय. ३२.

कामिनी मूके न मोरो हाथ ॥ ए देशी ॥

वीर कहे वत्रीशमें रे, अध्ययने सुविचार ॥ पाप हेतु ते परिहरो रे, जिम लहो भवजळ पार ॥ १ ॥ भवियण भाव धरो गुण राशि, जिम न पडो दुःख पाश ॥ भ० ॥ ए आंकणी ॥ नाण धरो रे मोह परिहरो रे, जीतो राग ने रोष ॥ पंच इंद्रिय वश करो रे, म धरो विषय सदोष ॥ भ० ॥ २ ॥ तृणचारी वसतो वने रे, हरिण जुओ वेधाय ॥ नाद तणे रसे वाहिया रे, जो लय लीणा थाय ॥ भ० ॥ ३ ॥ करिणी फरसे मोहीया रे, हाथीया चूके ठाम ॥ दरवारे आवी रही रे, परवश सेवे गाम ॥ भ० ॥ ४ ॥ रूपे लुब्ध पतंगीयो रे, दीवे होमे अंग ॥ गंध तणे रस पंकजे रे, बंधन पामे भृंग ॥ भ० ॥ ५ ॥ आमिष रस वश माछलो रे, एकमनो जे होय ॥ पेखो ततक्षण बापडो रे, वेदन पामे सोय ॥ भ० ॥ ६ ॥ एकेकने परवशे रे, जो ए दुःखीया थाय ॥ तो पांचे परवश तणी रे, कहो गति केण कहाय ॥ भ० ॥ ७ ॥ इम जाणी ए झीपतां रे, पामे

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ १३ ॥

नित्य आनंद ॥ विजयसिंह गुरुनी परे रे, उदय सदा सुख कंद ॥ भ० ॥ ८ ॥ इति ॥

अथ त्रयस्त्रिंशत्तम कर्मपयडी अध्ययन सज्ज्ञाय. ३३.

तोगले मेवाडो राणो लोंडियो रे ॥ ए देशी ॥

केवल नाणे जाणतो रे लो, बोले श्री जिन वीर रे ॥ मुणिंदराय ॥ आठ कर्मने वश पळ्यो रे लो, न लहे भवजळ तीर रे ॥ मु० ॥ कर्म कठिन दल जीतीये रे लो ॥ आठो ए जीते ते लहे रे लो, सुख सघळां वड वीर रे ॥ मु० ॥ क० ॥ ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ नाण पंचने आवरे रे लो, नाणावरणी सोय रे ॥ मु० ॥ दंसणने जे आवरे रे लो, ते नव भेदे होय रे ॥ मु० ॥ क० ॥ २ ॥ दोय भेदे कहुं वेदनी रे लो, मोह भेया अडवीस रे ॥ मु० ॥ नरय तिरिय नर सुर तणुं रे लो, आयु कहे जगदीश रे ॥ मु० ॥ क० ॥ ३ ॥ तिन्नि अधिका एक सो रे लो, नाम कर्मना भेद रे ॥ मु० ॥ गोत्र तणा भेद दो कव्या रे लो, विघन तणा पण भेद रे ॥ मु० ॥ क० ॥ ४ ॥ अठावन शुं आगली रे लो, एक सो पइडी होय रे ॥ मु० ॥ अध्ययने तेत्रीशमे रे लो, ए परमारथ जोयरे ॥ मु० ॥ क० ॥ ५ ॥ विजयदेव पाटे जयो रे लो, श्री विजयसिंह गणधार रे ॥ मु० ॥ तेह तणो बाळक कहे रे लो, उदयविजय जयकार रे ॥ मु० ॥ क० ॥ ६ ॥

अथ चतुस्त्रिंशत्तम लेश्याध्ययन सज्ज्ञाय, ३४.

वेगे पधारो महेलथी ॥ ए देशी ॥

कृष्ण नील कापोते ए, तेज पद्म चउ पंच ॥ शुक्ल छट्टी एहना, हवे सुणो वर्ण प्रपंच ॥ १ ॥ छ लेश्या शुं

सज्ज्ञाय.

॥ १३ ॥

विचारीये ॥ ए आंकणी ॥ जिम तरीये संसार ॥ पहेली त्रण्ये परिहरी, वळी त्रण घरीये सार ॥ छ० ॥ २ ॥ पहेली कडुइ शामली, बीजी नीली तीख ॥ त्रीजी शामल रातडी, ते कषायेली पीख ॥ छ० ॥ ३ ॥ चउथी आंबिल रातडी, पीळी आसव सार ॥ पंचमी छठी उजली, साकर सरखी धार ॥ छ० ॥ ४ ॥ दुरभिगंध त्रण पहेलडी, त्रण आगली रे सुगंध ॥ कुगति त्रण पहेली दीये, सुगति त्रणथी बंध ॥ छ० ॥ ५ ॥ ए लेश्या रे चउत्रीशमें, अध्ययने कहे वीर ॥ तेमां उत्तम आदरे, लच्छी वरे मुनि हीर ॥ छ० ॥ ६ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी, श्री विजयसिंह सूरेश ॥ तेह तणो वळी उपदिशे, उदय कहे सुजगीश ॥ छ० ॥ ७ ॥ इति ॥

अथ पंचत्रिंशत्तम अणुगार मार्ग अध्ययन सज्झाय. ३५.

निःस्तेही तुमही भये ॥ ए देशी ॥

॥ वीर कहे भवि लोकने, पाळो मुनि आचार राजे ॥ अध्ययने पंचत्रिंशमे, तेह तणो अधिकार राजे ॥ वी० ॥ १ ॥ पापारंभ निषेधीये, धरीये संयम धीर राजे ॥ वसति विशुद्ध सेवीये, एम लहीये गुण हीर राजे ॥ वी० ॥ २ ॥ त्रस स्थावर नवि हिंसीये, मृषावाद परिहार राजे ॥ अणुदीधुं नवि लीजीये, धरीये वंम उदार राजे ॥ वी० ॥ ३ ॥ परिग्रह परिमित कीजीये, राखीये जय शुभ ध्यान राजे ॥ एणीपरे धर्म समाचरे, तस घर नवे निधान राजे ॥ वी० ॥ ४ ॥ विजयदेव गुरु पाटवी, विजयसिंह मुनिराय राजे ॥ शिष्य तेहनो उपदिशे, उदयविजय उवज्झाय राजे ॥ वी० ॥ ५ ॥ इति ॥

श्री उत्त-
राध्ययननी
॥ १४ ॥

अथ षट्त्रिंशत्तम जीवाजीवविभक्ताख्याध्ययन सज्ज्ञाय. ३६.

॥ ढाल धमालनी ॥

सोहमे स्वामी एम कहे रे, सुण जंबू अणगार ॥ वीर जिनेश्वर भाखीयो रे, जीव अजीव विचार ॥ १ ॥ परमारथ परि-
चय कीजीये रे, लीजे प्रवचन सार ॥ शुभ नाण अमीरस पीजीये रे, पामीजे भवपार ॥ प० ॥ ए आंकणी ॥ जीव अजीव
दोइ वर्णव्या रे, लोकालोक मझार ॥ जीव अरूपी तेहमां रे, जाणो दोइ अजीव प्रकार ॥ प० ॥ २ ॥ पुद्गळ रूपी ए
कह्यो रे, आकाशादिक अरूप ॥ संक्षेपथी अजीवनुं रे, वर्णव्युं एह स्वरूप ॥ प० ॥ ३ ॥ भेद सुण्या दोइ जीवना रे,
सिद्ध अने भववास ॥ भेद पन्नर तो सिद्धना रे, जेह मळ्या अलोक आकाश ॥ प० ॥ ४ ॥ पुढवी जळ जलणानिला रे,
वण से बि ति चउ पंच ॥ इंद्रिय माने भव तणी रे, जाणजे स्रव प्रपंच ॥ प० ॥ ५ ॥ ए सवि भाव जिनेश्वरे रे, भाख्या
भवि हित काज ॥ सूधा सदहतां थकां रे, पामीये अविचळ राज ॥ प० ॥ ६ ॥ विजयदेव सूरेश्वरु रे, पद प्राभाविक
सिंह ॥ विजयसिंह मुनिराजीयो रे, सुविहित गणधर लीह ॥ प० ॥ ७ ॥ तास नाम सुपसाउले रे, ए छत्रीश सज्ज्ञाय ॥
उदयविजय वाचक भणे रे, जेह थकी नव निधि थाय ॥ प० ॥ ८ ॥

॥ इति श्री उत्तराध्ययन षट्त्रिंशाध्ययनानां स्वाध्यायाः संपूर्णाः ॥

सज्ज्ञाय.

॥ १४ ॥